

Til hr. Hindrup Andersen om den problemstilling, at vi i 1998 måske skulle overveje, om man kunne lave et mere administrerbart simpelt system. Det er jeg med på. Det overvejer vi ikke bare i 1998, det overvejer vi hele tiden.

Det, der så antydes af hr. Bent Hindrup Andersen, er det, vi kalder en marginalmodel: en model, hvor man kun afgiftsbelægger et merforbrug. Der kan man selvfølgelig sige, at i teorien på tegnebordet er en marginalmodel en meget smuk konstruktion, men den kan ikke sælges som noget, der er lettere administrerbart end det nuværende. Tværtimod. Et eksempel: Vi har jo for nylig vedtaget et eksempel på en marginalmodel, nemlig gartnerierne. Har hr. Bent Hindrup Andersen rigtig arbejdet med den og set på, hvordan den ser ud?

Så vil jeg nok sige, at det gør sagen langt mere kompliceret at skulle specificere for hver sektor og branche det afgiftsfri omfang, som man skal indføre, og det er altså noget, som jeg vil sige ikke kan rubriceres under begrebet administrativt mere simpelt. Tværtimod. Men jeg synes, tanken er rigtig – tanken om, at vi hele tiden skal arbejde på at finde noget, der er administrerbart.

Vi må også gå ud fra, at når man laver sådan et kompleks, som CO₂-afgiftslovgivningen har været, så kan man ikke være sikker på, at man ved første og eneste lovgivning i 1995 kan komme frem til, at der er en fiks og færdig lovgivning, som er rimelig over for hver eneste sektor og hver eneste branche. Det er klart, at man bliver nødt til løbende at justere. Det er det, vi har vist interesse for.

Det er ikke, som hr. Bent Hindrup Andersen måske tror, sådan en generel politik, at vi har imødekommet alle mulige brancher, der har haft lyst til at få en imødekommelse. Mange brancher og virksomheder har ikke været i stand til at argumentere på en sådan måde, at de har kunnet få flyttet deres processer fra f.eks. rumvarme til let proces eller fra let proces til tung proces.

Mange virksomheder er blevet afvist i den sammenhæng, og her har vi så nogle eksempler i dette her lovforslag, som vi mener er mere fornuftige, og derfor vil jeg da også sige, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen er meget indstillet på at argumentere for enhver af de lempelser, som er specificeret.

Fru Sonja Albrink stiller nogle spørgsmål specielt om hotelvirksomhed. Det er klart, at regeringen er optaget af hele hotelbranchen.

Jeg kan også sige, at med et af forslagene vil hotelsektoren få en fornøjelse i den forstand, at man ved at sænke energiforbruget i forbindelse med tekstilvaskerierne fra at være afgiftsbelagt som rumvarme nu bliver sænket til at være let proces. Det medfører, at det efter de normale overvæltningsregler vil være sådan, at hotellerne, der er storkunder hos linnedvaskerierne, vil få en ikke uvæsentlig lempelse.

Derudover har regeringen andre overvejelser af mere eller mindre fremskreden karakter på det her område, men det er ikke sådan, at man her er i en situation, hvor man kan sige, at der skal drives turistpolitik, men det er altså noget, regeringen er optaget af i anden sammenhæng.

Endelig til hr. Peter Hansen-Nord blot til opklaring for at følge op på det, som hr. Jacob Buksti har sagt flere gange: Farverierne fik lempelse fra rumvarme til let proces i sommeren 1996. Der var et tema oppe i efteråret 1996, hvor man anmodede om at komme på tung proces.

Dette blev senere i december afvist, da de objektive kriterier, som man anvender ved rubricering af de forskellige processer, ikke var af en sådan karakter, at man kunne sige, de var blevet opfyldt. Og det blev ved sådan en lidt usædvanlig debat nøje gennemgået i november-december 1996. Så jeg går ud fra, at vi nu er på det rene med den del af problemstillingen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo vedrørende de 1,750 mia. kr. endnu en gang, og jeg forstår godt, at ministeren kommer tilbage til den diskussion, der har været tidligere her.

Men jeg vil gerne sige, at det vejledningsmateriale og den måde, man har gjort det på, har været bekræftet af Told- og Skattestyrelsen, i hvert fald over for de store. Der er nogle mindre selskaber, der har haft andre afregningstider. Det er vi enige i, og det er altså det, man nu ændrer. Altså det er jo ikke sådan, at ministerens forlængede arm ikke har sagt god for den vejledning, der har fundet sted vedrørende opgørelse af energiafgifter.

Problemet her – det er ikke rigtigt, at staten mister penge i realiteten, for det, der sker omkring disse afgifter, er jo, at elselskaberne afregner månedsvis til Told og Skat, som dermed ligger inde med x antal milliarder – omkring 2 mia. kr. – og erhvervslivet får jo først refusionen senere, normalt en gang i kvartalet. Så sandheden er, at staten ligger med de her